

תאריך חתימה על המסמך : 25/

תאריך אחרון להגשה : 25/

חלק א'- כותרת

תיק : 25-

בית משפט לענייני משפחה

באשדוד

בעניין:

ת"ז

מרח' 8, אשקלון

נייד :

ע"י ב"כ עו"ד (מינוי מטעם הסיוע
המשפטי) מ.ר. מ.ר.

מרח' , אשקלון ,

טל' :

להלן: "התובע"

-נגד-

ת"ז

מרח' , אשקלון ,

נייד :

ע"י ב"כ עו"ד מאור גרצשטיין מ.ר. מ.ר.

ו/או עו"ד אופיר וייס- כהן מ.ר. מ.ר.

ו/או עו"ד מעיין אגיב מ.ר. מ.ר.

מרח' הפנינים 1, אשקלון

טל' : 08-618-4433 ; נייד : 058-618-4433

מייל : Office@maor-law.co.il

להלן: "הנתבעת"

כתב הגנה

הנתבעת מתכבדת להגיש את כתב ההגנה מטעמה, במענה לתביעה שהוגשה כנגדה על ידי התובע בנידון דידן (להלן: "כתב התביעה");

כללי:

1. כל טענה ו/או עובדה הנטענת ו/או מאוזכרת בכתב הגנה זה, נטענת באופן מצטבר, משלים או חילופי לכל טענה ו/או עובדה אחרת הנכללת בו, לפי הקשרם של הדברים, בין אם נאמר הדבר במפורש ובין אם לאו.
2. אין בהעלאת טענה ו/או באזכור עובדה בכתב הגנה זה כדי להעביר את נטל ההוכחה ו/או נטל הראיה אל כתפי הנתבעת, מקום שאלמלא אותה טענה ו/או עובדה, היה מוטל הנטל על כתפי התובע.
3. כל טענה בכתב התביעה שאין לגבייה הודאה מפורשת בכתב הגנה זה, מוכחשת בזה.
4. כל הנספחים המצורפים לכתב הגנה זה מהווים חלק בלתי נפרד מכתב ההגנה.

פתח דבר:

כבר בראשית כתב הגנה זה, תציין הנתבעת כי דין התביעה להידחות הן בשל צורתה והן בשל תוכנה והכל כפי שיפורט בהמשך כתב הגנה זה;

תביעה לפסק דין הצהרתי במסווה לשינוי החלטת בית משפט שלא דרך ערעור, הינו ניסיון נלוז מטעם התובע להמשיך במסכת הגשת תביעות נגד הנתבעת;

בנידון דידן, מדובר בגרוש שכל שנה פותח בהליך חדש נגד הנתבעת ולו למען עינוי הדין אותו מעביר את הנתבעת פעם אחר פעם;

לא ייתכן מצב בו אדם מיוצג ע"י הסיוע המשפטי, מנצל לרעה את האפשרות בה המדינה מקימה לו ייצוג ובכך מבזבז את כספי משלמי המיסים פעם אחר פעם בתובענה כזו או אחרת, שעה שהנתבעת משלמת על ייצוגה וזאת לאור העובדה כי אינה זכאית לסיוע היות והנכסים של הנתבע רשומים על שמה;

התנהלותו של התובע צריכה להיפסק ויפה שעה אחת קודם;

משך שנים, התובע מעביר את הנתבעת מסכת ייסורים ואלימות משפטית של ממש רק כדי להערים קשיים על הנתבעת בקנטרנות מביכה, כאשר מדובר בתביעה תלושה וקנטרנית, אשר נועדה להטריד את הנתבעת ולגרור אותה להוצאות כספיות כבדות, תוך נטילת הלוואות שקשה יהיה לה להחזירן בעתיד;

כל האמור בכתב התביעה מופרך ועולה בקנה אחד עם חוסר תום לב משווע של התובע והכל כפי שיפורט בהמשך כתב הגנה זה;

בית המשפט מתבקש לעשות סוף בשימוש לרעה בהליכים משפטיים ע"י התובע, ולהורות על מחיקת התובענה תוך חיוב בהוצאות משפט לדוגמא;

כמו כן בית המשפט מתבקש להורות על מחיקת ההליך בשל עילתו שאינה עולה בקנה אחד עם סעד הצהרתי, והכל כפי שיפורט בהמשך כתב הגנה זה;

חלק ב' – תמצית הטענות

רקע עובדתי:

1. הצדדים הינם בני זוג לשעבר גרושים מזה כעשור (!!!!), כאשר מערכת היחסים בין הצדדים הייתה מערכת יחסים מורכבת, וזאת בלשון המעטה, מורכבות אשר עלתה בפני בית המשפט, פעם אחר פעם אחר פעם.

2. ביולי 2017, ניתן פסק דין ע"י בית המשפט לפיו, בין היתר, שתי הדירות בעיר אשקלון, הרשומות ע"ש הנתבעת, וכן הרכבים ע"ש הצדדים יועברו לתובע ובאלו המילים:

"שתי דירות המשרדים והמכוניות המפורטות בסעיף 101 לעיל יועברו לבעלות האיש הרשאי להורות על העברתן ישירות לחברות שבמניותיהן הוא מחזיק, תוך 30 יום ובכפוף לכך שיבצע העברת התשלום כאמור".

3. ה"תשלום" כאמור בהחלטת בית המשפט הינו חוב שאליו התייחס בית המשפט הנכבד עליו נכתב:

"האיש ישלם לאישה הסכום ששולם בגין ההלוואה שנטל, בגובה 446,301 תוך 30 יום!".

4. הנתבע ערער על החלטה זו לבית המשפט המחוזי, ערעור אשר נדחה ובו נקבע:

"קיבלנו המלצת בית המשפט ומוסכם בינינו כי הערעור יידחה בכפוף לשינוי בסעיף 106 לפסק הדין, תחת הסכום של 446,301 ש"ח ישלם המערער למשיבה את הסך של 306,301 ש"ח, הסכום ישולם תוך 12 חודשים מהיום בו תחתום המשיבה על יפוי כח בלתי חוזר לטובת בא כח המערער להעברת שתי

הדירות, נשוא הדיון בתיק הערעור. ככל שהסכום לא ישולם על פי המועד הנ"ל יעמוד החיוב בפסק הדין בעינו".

5. למותר לציין כי כבר ביום 2019/ , חתמה הנתבעת על ייפוי כוח בלתי חוזר למייצג התובע דאז- עו"ד .

מצ"ב ייפוי הכוח החתום כנספח 1

6. מאז ועוד ליום כתיבת שורות אלו, התובע, באובססיה חסרת מעוף העולה לכדי תמיהה, רדיפה ומוזרות של ממש, לא חדל מלהשתמש בכל כלי משפטי אפשרי שקיים וזאת על מנת להתנגח בנתבעת ולנסות ולהוריד את הסכום אותו חב לנתבעת.

7. "היופי" בכל העניין, שהתובע אינו מרגיש את מסע הרדיפה שלו בכיסו שכן כל תעלוליו משולמים ע"י הסיוע המשפטי שגם עניין זה תמוהה וראוי כי בית המשפט יפנה שאלות לסיוע המשפטי במוז הדרום, הכיצד אדם בעל שני נכסים מכוח פסקי דין זכאי לסיוע משפטי !? .

8. בקצרה ומבלי לבזבז את זמנו של בית המשפט, הח"מ תזכיר כי לא פחות מ12 (!!!!!!!) הליכים בין הצדדים הוגשו ע"י הנתבעת!!!! בכל פעם, בניסיון נואש להפחית את החוב של התובע מול הנתבעת.

9. עתה בקריאת HAIL MARY PASS נוספת, הגיש התובע תביעה לסעד הצהרתי, שתכליתה ערעור על החלטות בית המשפט!!!!!! וניסיון נוסף בלדון של מי האחריות לסיכול העברות הזכויות של הדירות ע"ש התובע.

10. אחריות אשר פעם אחר פעם אחר פעם נפלה על כתפי התובע.

11. ודוק, התובע חייב לנתבעת סך של 446,301 ש"ח, כאשר היום תיק ההוצאה לפועל עומד על סך של 542,440 ש"ח.

12. חובה זו נקבעה בפסקי דין בבית משפט, בהחלטות רשמי ההוצאה לפועל ואיפה רק שדנו הצדדים בעניין זה, נמצא כי התובע חייב את הסך האמור.

13. מדובר בשתי דירות (דירה 12 ודירה 14) , כאשר התובע רכש את שתי הדירות לבדו ועל דעת עצמו, התובע עושה שימוש בלעדי בדירות, והנתבעת פעלה כרעיה טובה ונאמנה שחפצה לעזור לבעלה כפי שעולה ממכתבו של עו"ד דני' כהן .

14. בתור איש עסקים, התובע היה והינו מאוד מודע למצבה של דירה 14 ברישום הזכויות שכן הוא זה שרכש את הדירה והוא זה שלא השלים את הרכישה ברישום.

15. לעניין זה יוער כי השאלה המתבקשת היא- מדוע התובע לא העלה או דן או הזכיר את בעיית הרישום של דירה מס' 16 בזמן הדיונים בבית המשפט.

16. מדוע לא ציין זאת התובע כאשר שהשופטים בבית המשפט מחוזי הורידו משמעותית את גובה החוב והתנו זאת בהעברת יפוי כח בלתי חוזר- שעליו חתמה זה מזמן הנתבעת.

17. יפים לעניין זה דבריה של כב' רשמת ההוצל"פ:

"החייב אינו יכול לשוב ולעורר בבקשתו טענות עובדתיות ומשפטיות שמקומם היה במסגרת בירור התובענה או הערעור שקדם להליכי הוצאה לפועל. כלומר, לאחר שפסק הדין כבר ניתן לא יכול החייב לעורר טענה שגובשה לפני מתן פסק הדין נגד חבותו העקרונית של החייב ואף לא נגד היקף החבות. טענת פירעון שגובשה לפני מתן פסק הדין יש לטעון בבית המשפט שדן בתביעה."

עוד כתבה: "אם סבר החייב, כי פסק הדין שגוי או דורש תיקון היה עליו לפעול בהתאם לדרכים הקבועות בחוק. משלא עשה כן, אין הוא יכול לתקוף את פסק הדין במסגרת בקשה בטענת פרעתי."

18. יובהר כי על אף שלא התבקשה הנתבעת לעשות כן אבל כל רצונה הוא לסגור את הדלת מאחורי מערכת היחסים של הצדדים, מעבר לחתימה על יפוי הכוח, פעלה הנתבעת ופנתה לעורך הדין דני' כהן (שטיפל ברכישת הדירות) אינספור פעמים ואשר הגיב באלו המילים:

"לבקשתך הריני לאשר כי כל התקשרות בנוגע לעסקת הרכישה דנן, נעשו מול יוסף לוי ולא מולך, למעט פנייתך למשרדינו לפני כשנה."

19. לפיכך משתמע שהנתבעת לא הייתה מעורבת כלל ברכישת הדירות בוודאי לא במצב רישומם וכי המענה של עוה"ד מעיד כי הנתבעת פעלה כבר בשנת 2019.

20. כמו כן, בכל ההליכים, הרבים יש לציין, אשר פתח התובע נגד הנתבעת אין החלטה אחת המורה לנתבעת או מטילה עליה את מלוא האחריות להעברת הזכויות בדירות על שמו של התובע, בניגוד למה שטוען התובע.

21. וההפך הוא הנכון- האחריות היא של התובע, כמו הזכויות על הדירות וכי הנתבעת עשתה את המוטל עליה בהתאם להחלטות בית המשפט.

22. ראה החלטת כב' בית המשפט מיום 2022/ [REDACTED]:

"אין חולק כי ביום 18. [REDACTED] חתמה התובעת על יפוי כח בלתי חוזר עפ"י דרישת בתובע ובו העניקה לבא כוחו את מלוא הסמכויות להעברת הזכויות בשתי הדירות."

"לגבי דירה 12 __ אין חולק כי הזכויות היו רשומות בבעלות התובעת וניתן היה לבצע את העברת הזכויות באופן מידי."

"הנתבע יפעל להעברת הזכויות בדירה 12 על שמו באופן מידי כך שירשמו בבעלותו עד ליום 22. וימציא אסמכתא לבית המשפט."

23. נראה כי התובע לא יפסיק לעולם לנסות להפחית את חובו מול הנתבעת תוך ניצול המערכת המשפטית, אשר מתבקשת לשים לעניין הזה סוף.

24. על כל האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד לשים סוף להמשך ההתדיינות בין הצדדים ולהורות על דחיית התביעה דנן.

אלימות משפטית

25. הרבה פעמים בקשרים שבהם הייתה התעללות קודמת, התעללות נפשית ולא בהכרח פיזית, קיימת לאחר הפרידה התעללות משפטית.

26. התובע עושה כל שלא ידו להמשיך לשלוט בנתבעת דרך בתי המשפט, ולגרום לנתבעת להוצאות כספיות בלתי נגמרות בשל ההליכים הגרוטסקיים אותם מנהל פעם אחר פעם התובע.

27. הנתבעת מבינה את החשיבות של זכות אדם לגשת לערכאות משפטיות אך כאשר מדובר פעם אחר פעם על שינוי בדלת אחורית של בית משפט, כל זאת מבלי לשלם הוצאות משפטיות, בית המשפט מתבקש לשים לכך סוף.

28. במקום שהנתבעת תתקדם בחייה (וגם התובע בחייו), מוצאת עצמה, במלחמות בלתי פוסקות שנים על גבי שנים.

חלק ג' - לגופו של עניין

29. סעיף 1 לכתב התביעה אינו מוכחש היות ומדובר בעובדה.

30. סעיף 2 לכתב התביעה מוכחש בהחלט. אשמת מי אם לא התובע, שעה שלבא כוחו ייפוי כוח בלתי חוזר כבר מזה מס' שנים. מי אם לא התובע הכשיל את פסק הדין החלוט האומר במפורש כי עליו לשלם את החוב עד 12 חודשים מיום קבלת יפוי הכח, שכן המרוויח העיקרי מכך - הינו התובע. כמו כן, יובהר כי באת כוח הנתבעת הקודמת, שלחה מיליים רבים על מנת לקדם את העברת הזכויות בדירה 14 ע"ש התובע - מיילים שעד היום לא קיבלו כל מענה.

31. כמו כן, הנתבעת עשתה פעולות רבות כמו לצור קשר עם כל הנוגעים בדבר, ואף שילמה מכספה על מנת לקדם את רישום הדירות, הכל בשביל לסיים את הסאגה עם התובע אחת ולתמיד.

מצ"ב המיילים מטעם באת כוח הנתבעת שלא קיבלו מענה כנספח 2

מצ"ב מכתב לתובע על העברת זכויות כנספח 3

מצ"ב אישור תשלום לעו"ד לטיפול בהעברת הזכויות כנספח 4

מצ"ב מכתב מדני כהן כולל הסבר כנספח 5

מצ"ב סטטוס טיפול בתיק ממזכירתו של רונית המזכירה של עורך דין כהן 2024 כנספח 6

32. שנית, ניסיון התובע לשנות פסק דין חלוט של בית משפט בהגשת תביעה נוספת, הינה גרוטסקית ונוגדת את הדין ויש לדחותה על הסף.

33. סעיפים 3-4 לכתב התביעה אינם מוכחשים היות ומדובר בעובדות.

34. סעיף 5 מוכחש מכל וכל. כאמור, ניסיון התובע לשנות פסק דין חלוט של בית משפט בהגשת תביעה נוספת, נוגדת את הדין ויש לדחותה על הסף תוך חיוב התובע בהוצאות משפט לחומרא. כמו כן, היכן בדיוק נכתב שהסכום ישולם עם השלמת העברת הדירות?!, על התובע להבין כי לא משנה כמה פעמים ייבחר לכתוב "המצאה" מטעמו, היא לא תיחשב לאמת. יש להדגיש כי תיק ההוצאה לפועל ייסגר עפ"י דין רק כאשר ישולם החוב שעומד על סך של 542,440 ₪, החוב אינו עומד ע"ס של 306,000 ש"ח כפי שטוען התובע פעם אחר פעם- כתיבה של הסכום הנ"ל לא תהפוך אותו לחוב הקיים בפועל!!!.

35. בפסיקת בית המשפט דנן משנת 2017, נכתב במפורש: "שתי דירות המשרדים והמכוניות המפורטות בסעיף 101 לעיל יועברו לבעלות האיש הרשאי להורות על העברתן ישירות לחברות שבמניותיהן הוא מחזיק תוך 30 יום *ובכפוף לכך שיבצע התשלום כאמור". קרי, בית המשפט התנה את העברת הדירות בכפוף לתשלום החוב!!! ולמעשה ההיפך הגמור ממה שטוען התובע.

מצ"ב בקשה לעיכוב הליכים 2022 שנדחתה כנספח 7

מצ"ב דחיית בקשת ביטול הגבלות 2022 שנדחתה כנספח 8

מצ"ב בקשה לסגירת התיק שנדחתה כנספח 9

מצ"ב דחייה לבקשת טענת פרעתי כנספח 10

36. סעיף 6 לכתב התביעה אינו מוכחש היות ומדובר בעובדה.

37. סעיף 7 לכתב התביעה אינו מוכחש היות ומדובר בעובדה.

38. סעיף 8 לכתב התביעה אינו מוכחש היות ומדובר בעובדה.

39. סעיף 9 לכתב התביעה מוכחש חלקית. לעניין החתימה על ייפוי הכוח- אין מחלוקת, שכן הנתבעת חתמה על ייפוי הכוח. לעניין העברת הזכויות הלכה למעשה, הייתה זו אחריות התובע כבעל הנכסים!!!. ראייה לכך הינה העובדה שבא כוחו היה אמור לבצע את פעולות ההעברה ולא בא כוח הנתבעת.

40. עוד תוסיף הנתבעת ותבהיר לתובע- באם נפלה טעות בפסק דינו של בית המשפט המחוזי- הייתה לתובע הזכות לעתור לבית המשפט העליון בערעור נוסף וזאת בהתאם לסדרי הדין.

41. סעיף 10 מוכחש בהחלט וכן גם נכתב בשגיאות.

42. סעיף 11 מוכחש בהחלט. על התובע להמשיך הלאה שכן השאלה הוכרעה, גם הוכרעה.

43. סעיף 12 מוכחש בהחלט. התובע לא רק שלא עשה כל שלאל ידו, אלא בכוונת מכוון סיכל את העברת הזכויות עת התעלם מפניות ב"כ הנתבעת, גם דרך עו"ד מזורח', גם דרך עו"ד אברהמי'. אין לתובע להלין אלא על עצמו, או שמא עשה כך על מנת לנסות ולהתחמק מהלעביר את הזכויות על שמו ובכך לנסות ולהמשיך לבזבז את זמן בית משפט בניסיון להפחית את חובו כלפי הנתבעת.

44. סעיפים 13-15 מוכחשים בהחלט!!!. במה התובע תרם להעברת הנכסים? התובע החליף באי כוח, ואצל התובע פשוטו כמשמעו- כל הכוח, להעברת הנכסים. איך מצב הנכסים שהתובע רכש והיה אמור לדאוג לרישומם רלוונטי לעובדה שהנתבעת שיתפה פעולה ועל כך התובע חב לה את מלוא הסכום!!!. ראייה לכך הינה העובדה שעוה"ד המטפל- עו"ד כהן הכיר את הנתבעת לראשונה בעניין הדירות הנ"ל רק בשנת 2019, הרבה אחרי רכישתן ע"י התובע.

45. האמור בסעיף 16 אינו מוכחש.

46. האמור בסעיף 17 אינו מוכחש.

47. האמור בסעיף 18 אינו מוכחש.

48. האמור בסעיף 19 אינו מוכחש.

49. האמור בסעיף 20 אינו מוכחש.

50. האמור בסעיף 21 מוכחש בהחלט. הנתבעת לא הכשילה את הרישום בנכס ולמה לה לעשות כן. מנגד, לתובע האינטרס הברור להכשיל את רישום הנכס ולבקש להפחית בדיעבד את חובו מול הנתבעת.

51. התובע מאז ומתמיד הכשיל והקשה על כל ההליכים נגד הנתבעת. הנתבעת לא יכולה לחכות ליום בו לא יהיה לה כל קשר לתובע יותר לעולם. הנתבעת לא רק שלא הכשילה את העברת הזכויות, אלא פעלה לפני משורת הדין וכן שילמה עבור שליח כל זאת על מנת לקדם את הרישום ולהיפטר פעם אחת ולתמיד מהתובע וטענותיו לעניין הדירות.

52. האמור בסעיף 22 מוכחש בהחלט. אין טעם למחזר טענות שהועלו פעם אחר פעם רק על מנת להכשיר טענה גרוטסקית. בנוסף, הפסיקתא אינה רק בשלב פרוצדורה! היא תוצר התביעה שהוגשה ב-2020, ובהתייחס לכך שכתב התובע שלא ניתן היה לבצע העברה לאור העיקול, הרי שזהו שקר גס- שכן מהות הפסיקתא: הסרת עיקול, העברת זכויות על שמו והטלת עיקול- הכל באותו המעמד. כמו כן, יובהר כי הנתבעת מעולם לא סירבה לחתום על שום מסמך, ויתכבד התובע לצרף הוכחות לטענותיו.

מצ"ב הפסיקתא כנספח 11

53. האמור בסעיף 23 מוכחש וחוזר על עצמו. על התובע להמשיך הלאה שכן השאלה הוכרעה, גם הוכרעה.

54. האמור בסעיף 24 אינו מוכחש. יש בעיה עם הרישום של דירה 16, קושי שאינו תלוי בנתבעת.

55. האמור בסעיף 25 מוכחש וחוזר על עצמו. עצם החזרה על האמרה שהרישום התעכב שלא באמת התובע לא יהפוך אותה לנכונה. שיואיל בטובו התובע ויקדם את רישום הנכס על שמו בהתאם ובכפוף לייפוי כוח החוזר שיש אצל בא כוחו.

56. האמור בסעיף 26 מוכחש וחוזר על עצמו. התובע ממשיך בזלזול הבוטה ברשמת ההוצאה לפועל ובמערכת ההוצאה לפועל, והחליט על דעת עצמו כי עיקול כדין הינו חוסר תום לב. הכספים האלה שייכים לנתבעת ולה בלבד, וזכותה לגבות את הכסף לה חייב התובע. הכסף עוקל כדת וכדין.

57. האמור בסעיף 27 מוכחש וחוזר על עצמו.

58. האמור בסעיף 28 מוכחש וחוזר על עצמו. אין לתובע להלין אלא על עצמו ועל התנהלותו משך השנים. כמו כן, יתכבד התובע ויסיר עצמו "כפרשן" לכוונות הצדדים. בבית המשפט יש החלטות- לא כוונות.

59. האמור בסעיף 29 מוכחש בהחלט. בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת להורות על דחיית התביעה דנן ולשים סוף לעינוי הדין אוות מעביר התובע את הנתבעת משך שנים.

חלק ד' - סוף דבר

60. לאמור כל האמור והמפורט לעיל, הנתבעת מבקשת מבית המשפט לשים סוף להתנהלות התובע, ולהורות על דחיית כתב התביעה דנן תוך חיוב התובע בהוצאות משפט ושכר טרחת עו"ד.

מאור גרצנשטיין,

עו"ד ב"כ הנתבעת